

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Машев

Членове: Златина Рубиева
Петя Алексиева

като разгледа докладваното от Петя Алексиева Въззивно частно гражданско дело № 20231000500299 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.463, ал.2 във връзка с чл.274 и сл. от ГПК, образувано по въззивна жалба на „Синема гид“ ЕООД срещу Решение № 3447/28.11.2022 г., постановено по в.ч.гр.д. № 10729/2021 г. по описа на СГС, ЧЖ, IV състав, с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 48217/05.07.2021 г. на „Синема гид“ ЕООД срещу Постановление за разпределение от 18.06.2021 г. по изпълнително дело № 473/2019 г. по описа на ЧСИ М. Б. рег. № *** по регистъра на КЧСИ.

Счита обжалваното решение за незаконосъобразно, неправилно и необосновано.

Поддържа неправилност и незаконосъобразност на изводите на съда, че без правно значение за размера на вземанията на вискателя „Лето Инвестмънт“ АД било обстоятелството, че към датата на изготвяне на процесното разпределение, има предходно разпределение от 08.10.2020 г., понеже вземанията на вискателя били установени с представени по делото изпълнителна листа.

Поддържа неправилност и незаконосъобразност на изводите на съда, че основателно при изготвяне на разпределението е включено вземане за данъци

на вискателя СО.

Поддържа неправилност и незаконосъобразност на изводите на съда, че законосъобразно в трети ред били включени с привилегия по чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД в полза на вискателя „Лето Инвестмънт“ АД в размер на 3 250 418,75 лв.-представляваща общ размер на продажната цена, намалена с размера на вземанията, ползващи се с привилегия по т.2 на чл.136, ал.1 от ЗЗД.

Поддържа неправилност и незаконосъобразност на изводите на съда, че погасяването е извършено в поредността разноски, лихви и главници по договор за кредит, съгласно чл.76, ал.2 от ЗЗД.

Поддържа се, че съдът не се е произнесъл по направените възражения с жалбата, че с направеното разпределение и прихващане е нарушена разпоредбата на чл.76 от ЗЗД и т.1 от ТР № 3/2017 от 29.03.2019 г. по тълк.дело № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС.

Твърди, че неправилни и незаконосъобразни са изводите на съда по отношение на законната лихва. Твърди, че разпределението съдържа взаимно противоречащи си периоди, за които е начислена законна лихва.

Моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него постанови друго, с което да отмени постановление за разпределение от 18.06.2021 г. по изпълнително дело № 473/2019 г. по описа на ЧСИ М. Б. рег.№ *** като неправилно и незаконосъобразно и върне делото на съдебния изпълнител за извършване на ново разпределение.

В срока за отговор такъв е депозиран от вискателя „Лето Инвестмънт“ АД. Счита, че обжалваното решение е законосъобразно, а подадената жалба неоснователна. Поддържа се, че идентична жалба със същите оплаквания срещу изготвеното от ЧСИ Б. разпределение подадена от другото задължено по изпълнителното дело лице – „Кино Арена“ ЕООД /н/, е оставена без уважение от СГС с Решение № 399/01.03.2022 г. и с Решение 1038/12.07.2022 г., ч.гр.д. № 1905/2022 г. на САС. Поддържа се, че с окончателно решение на САС по в.гр.д. 2540/2021 г. предходното разпределение е потвърдено като законосъобразно. В отговора са развити подробни съображения по съществуващото на спора.

Писмен отговор е постъпил и от длъжника „Кино Арена“ ЕООД. Счита жалбата за допустима, подадена в срок и основателна, поради което следва да бъде уважена, а обжалваното решение следва да бъде отменено като

незаконосъобразно и необосновано по доводите и съображенията подробно изложени в частната въззивна жалба.

Въззивният съд като съобрази доводите на страните и представените писмени доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Изпълнителното производство по изпълнително дело № 473/2019 г. по описа на ЧСИ М. Б. с рег. № *** на КЧСИ е образувано на 31.01.2019 г. по молба на вискателя „Лето Инвестмънт“ АД срещу длъжника „Кино Арена“ ЕООД за принудително събиране на суми, предмет на изпълнителен лист от 31.01.2019 г., издаден по ч.гр.д. № 409/2019 г. на Старозагорски районен съд, гражданско отделение, 15 състав, въз основа на заповед № 363 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК за вземанията на кредитора - вискател срещу длъжника, произтичащи от нотариален акт от 15.02.2007 г. за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти № 038, том I, рег. № 328, дело № 33 от 2007 г. на нотариус С. М. с рег. № *** на НК, по който нотариален акт длъжникът „Кино Арена“ ЕООД освен длъжник по материалното правоотношение, е и ипотекарен длъжник, каквото качество по силата на договора е придобило и третото лице „Кино Арена 2001“ ООД, обезпечило вземанията на кредитора по договора с договорна ипотека върху три собствени недвижими имоти.

Установява се, а и между страните не е спорно, че два от трите ипотекирани недвижими имота, съответно имоти с идентификатори № 68134.1203.925 и 68134.1203.708, обезпечаващи вземанията на „Лето Инвестмънт“ АД, предмет на принудителното събиране по образуваното изпълнително дело и които са били собственост на третото лице „Кино Арена 2001“ ООД при учредяване на ипотеката, са обект на непаричен апорт и две прехвърлителни сделки, сключени на 31.01.2019 г., в резултат на които собственик на два от ипотекираните имоти, върху които кредиторът е поискал насочване на изпълнение, е станал настоящия жалбоподател „Синема гид“ ЕООД. Не се спори, че „Синема гид“ ЕООД не е страна по материалното правоотношение, т.е. има качеството само на ипотекарен длъжник.

Установява се, че по процесното изпълнително дело и на 08.10.2020 г., е извършено разпределение на сумата от 7 073 000 лв. без ДДС постъпила от извършена публична от 17.09.2019 г. до 17.10.2019 г. на собствения на

ипотекарния длъжник „Синема гид“ ЕООД недвижим имот с идентификатор 68134.1203.708.

С решение № 260719 от 03.02.2021 г., поправено с решение от 29.03.2021 г., постановено по ч. гр. д. № 11788/2020 г. от СГС, ГО, II-Е състав и Решение № 1043/14.10.2021 г., постановено по в.гр.д. № 2540/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, 4-ти граждански състав, е оставена без уважение жалбата на длъжника „Кино Арена“ ЕООД срещу изготвеното разпределение, а жалбата на ипотекарния длъжник „Синема гид“ ЕООД е оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

Преди стабилизирането на първото разпределение от 08.10.2020 г., което е станало на 14.10.2021 г., а именно: на 18.06.2021 г. съдебният изпълнител изготвя второ разпределение на сумата от 3 251 000 лв. без ДДС, постъпила от извършена публична продажба от 12.04.2021 г. до 12.05.2021 г. и на втория собствен на ипотекарния кредитор „Синема гид“ ЕООД недвижим имот с идентификатор № 68134.1203.925.

Срещу това разпределение също са постъпили отново две жалби от длъжника „Кино Арена“ ЕООД и от ипотекарния длъжник „Синема гид“ ЕООД, и двете жалби съдържат идентични възражения срещу законосъобразността на извършеното от съдебният изпълнител разпределение.

С Решение № 399/01.03.2022 г., постановено по ч.гр.д.№ 10729/2021 г. по описа на СГС, ЧЖ, IV състав жалбата на ипотекарния длъжник „Синема гид“ ЕООД срещу постановлението за разпределение от 18.06.2021 г. е оставена без разглеждане, а жалбата на длъжника „Кино Арена“ ЕООД /н/ е оставена без уважение като неоснователна.

С Определение № 1550/13.06.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 1392/2022 г. по описа на САС, 6-ти състав, Решение № 399/01.03.2022 г., постановено по ч.гр.д.№ 10729/2021 г. по описа на СГС, ЧЖ, IV състав и в частта, имаща характер на определение, с която жалбата на ипотекарния длъжник „Синема гид“ ЕООД срещу постановлението за разпределение от 18.06.2021 г. е оставена без разглеждане, е отменено, а делото върнато на СГС за произнасяне по същество на тази жалба.

С Решение № 1038/12.07.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 1905/2022 г. по описа на САС, 14-ти състав, Решение № 399/01.03.2022 г., постановено по

ч.гр.д.№ 10729/2021 г. по описа на СГС, ЧЖ, IV състав и в частта, с която жалбата на длъжника „Кино Арена“ ЕООД /н/ е оставена без уважение като неоснователна, е потвърдено.

В изпълнение на указанията, дадени с Определение № 1550/13.06.2022 г., постановено по ч.гр.д.№ 1392/2022 г. по описа на САС, 6-ти състав, СГС се е произнесъл по същество по жалбата на ипотекарния длъжник „Синема гид“ ЕООД с Решение № 3447/28.11.2022 г., предмет на настоящото производство, като я оставил без уважение.

Между страните не е спорно, а и с представените доказателства се установява, че предмет на принудително събиране по процесното изпълнително дело са и изпълнителни листа от 26.07.2019 г. и 04.10.2019 г., присъединени за събиране с молби на кредитора съответно от 29.07.2019 г. и от 07.10.2019 г. Общо размерът на частично присъдените главници по трите изпълнителни листа възлиза на сума в левова равностойност 9 631 960,18 лв. Отделно от главниците се дължат законни лихви, които продължават да текат върху непогасената част от главниците. В полза на кредитора са присъдени и съответно предмет на принудително събиране по процесното изпълнително дело са и договорна лихва - 161 175,90 евро, просрочена лихва-672 421,07 евро, (в общ размер в левова равностойност 1 630 373,97 лв.), разноски 186 130,08 лв., 38 558 лв., както и разноски направени от вискателя по изпълнителното дело. Постъпилите суми от двата продадени имоти възлизат общо на сумата от 10 324 000 лв., т.е. очевидно е че тези две суми са недостатъчни да покрият и погасят изцяло дълга и по трите изпълнителни листа, т.е. след тяхното разпределение няма да остане сума, която да бъде изплатена на собственика - ипотекарен длъжник. Това обстоятелство се сочи и в жалбата на „Синема гид“ ЕООД, депозирана пред СГС, а именно: „Считам, че така направеното разпределение е в нарушение на чл.76 от ЗЗД, поради което неправилна и незаконосъобразна е крайната рекапитулация и съответно останалата непогасена част от дълга по трите изпълнителни листа.“

От правна страна:

Частната жалба е допустима, подадена в срока по чл.463, ал.1 връзка с чл.275, ал.1 ГПК срещу акт подлежащ на самостоятелен инстанционен контрол и от активно легитимирана за това страна.

Принципно, страните по изпълнението - длъжникът и всички

взискатели, притежават активна процесуална легитимация да обжалват разпределението (арг. чл. 462, ал. 1 ГПК). Съобразно приетото с т.2 на Тълкувателно решение № 4 от 11.03.2019 г. по тълк. дело № 4/2017 г., ОСГТК на ВКС, този, който е дал своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг в хипотезата, при която изпълнението е насочено върху това имущество, има процесуалното качество на длъжник в изпълнителното производство.

Предвид горното настоящият въззивен съд приема, че ипотекарният длъжник и доколкото се разпределя сума, постъпила от публичната продажба на ипотекирания имот, е активно легитимиран да обжалва разпределението.

Не може да се отрече правото на ипотекарния длъжник както да участва в извършване на разпределението, така и да обжалва същото. Интересът от участието в разпределението може да бъде обоснован както с получаване на сума, в случай на такъв остатък от разпределението, така и в случай, че ипотекарният длъжник твърди, че има право на предпочтително удовлетворяване преди ипотекарния кредитор в хипотезата на чл.177 от ЗЗД.

По същество обаче жалбата на ипотекарния длъжник се явява неоснователна.

На първо място жалбоподателят нито твърди, нито от делото се установява да се е снабдил с изпълнителен лист за вземане, което и съобразно нормата на чл.177 от ЗЗД да подлежи на предпочтително удовлетворяване преди ипотекарния кредитор.

Безспорно се установява, а и това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, че продажната цена от двата ипотекирани имота след приключилото изпълнение, възлиза общо на сумата от 10 324 000 лв. и същата не е достатъчна до погаси изцяло дълга на взискателя по трите изпълнителни листа, т.е. след реализиране на изпълнителните способности върху двата ипотекирани имота, не остава остатък, който да се дължи на собственика на имотите.

От доказателствата по делото се установява и също така, че жалбоподателят „Синема гид“ ЕООД не е собственик и на други ипотекирани имоти за обезпечаване на задълженията на длъжника „Кино Арена“ ЕООД, доколкото по изпълнителното дело няма писмени доказателства, удостоверяващи жалбоподателят да е придобил и другите два ипотекирани

недвижими имота, съответно собственост на длъжника „Кино Арена“ ЕООД и „Кино Арена 2001“ ООД към датата на учредяване на договорната ипотека.

Отделно от това и срещу тези два имота към момента не е насочвано принудително изпълнение.

В мотивите на т.1 на Тълкувателно решение 2/2021 г. от 22.11.2022 г., постановено по тълк.дело № 2/2021 г. на ВКС, ОСГТК, се прие, че с оглед диспозитивното начало в гражданския процес – чл. 6, ал. 2 ГПК, предметът на жалбата определя рамките на сезирането на съда, извън които произнасянето е недопустимо.

С оглед на така приетите за установени факти и с оглед на посочената задължителна за съда съдебна практика, ако настоящият съд уважи жалбата на ипотекарния длъжник само по възраженията, с които е сезиран с тази жалба, които се явяват и предмет на жалбата и извърши ново разпределение, то същото няма да рефлектира по никакъв начин върху правната сфера на жалбоподателя. Новото разпределение ще рефлектира върху правната сфера на вискателя „Лето Инвестмънт“ АД, влошавайки евентуално неговото положение, без същият да е подал жалба срещу разпределението, което е недопустимо, с оглед включително и на приетото в т.1 на Тълкувателно решение 2/2021 г. от 22.11.2022 г., постановено по тълк.дело № 2/2021 г. на ВКС, ОСГТК, че в производството по чл.463 от ГПК намира приложение и принципът да не се влошава положението на жалбоподателя при липса на друга жалба чл. 271, ал. 1, изр. 2-ро ГПК.

Новото разпределение ще рефлектира и върху правната сфера на главния длъжник „Кино Арена“ ЕООД. Последният обаче е реализирал правото си на жалба по идентични с тези на настоящия жалбоподател съображения и възражения, и тази негова жалба е оставена без уважение с окончателно съдебно решение. По този начин постановеното решение по жалба на главния длъжник и на основание чл.278, ал.3 от ГПК е задължително за съдебния изпълнител и с него със сила на пресъдено нещо е отречена твърдяната от главния длъжник процесуална незаконосъобразност на извършеното от съдебния изпълнител на 18.06.2021 г. разпределение. Ето защо няма как и по същите отречени като неоснователни с влязла сила съдебно решение възражения срещу същото разпределение, настоящият съд да пререши процесуалния спор и да постанови второ противоположно

решение, което също ще бъде задължително за съдебния изпълнител. При постановяване на две взаимно изключващи се решения, задължителни на основание чл.278, ал.3 от ГПК за съдебния изпълнител, последният ще следва да реши кое от двете да зачете, което е недопустимо.

Жалбоподателят основава подадената жалба на чужди възражения-тези на главния длъжник (което в случая е допустимо, доколкото и главният длъжник, и ипотекарния се намират в едно и също процесуално качество), които обаче вече са оставени без уважение с влязло в сила съдебно решение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че нито едно от възраженията на жалбоподателя срещу разпределението не е основателно, както правилно е приел и СГС.

Правилен е изводът на СГС, че без правно значение за размера на вземанията на вискателя е наличието на предходно разпределение.

Правилно с два отделни протокола съдебният изпълнител е извършил разпределение на двете постъпили по делото суми (7 073 000 лв. и 3 251 000 лв.) и това действие е законосъобразно и в съответствие с мотивите изложени по т.6 от Тълкувателно решение № 2/2013 от 26.06.2015 г., постановено по т.д. № 2/2013 г. по описа на ВКС, ОСГТК, представляващо задължителна съдебна практика, където изрично е посочено, че по изпълнителното дело не се извършва общо разпределение на постъпленията, а разпределение на постъпленията от отделни изпълнителни способи. И това е така, защото отделни вещи и вземания може да са ипотекирани или заложили в полза на различни кредитори, както и отделни вещи и вземания може да са несеквестрируеми за едни и секвестрируеми за други кредитори. По отношение на едни постъпления някои кредитори може да са привилегирани, а по отношение на други постъпления същите кредитори може да са хирографарни. Не всички разноси по изпълнителното дело на първоначалния вискател, в т.ч. тези за адвокатско възнаграждение попадат в хипотезата на чл. 136, ал.1, т. 1 ЗЗД. Наред с вземанията за различни разноси на първоначалния вискател в съответния ред попадат и някои от вземанията за разноси на присъединените вискатели. Предвид изложеното всяко от изследваните вземания следва да бъде разгледано отделно.

В конкретния случай двете суми са постъпили по делото от реализирането на два отделни изпълнителни способа.

С оглед на горното не е налице връзка на преюдициалност между двете извършени разпределения.

Не е вярно и твърдението, че дългът на вискателя не е установен. Доколкото по делото постъпват суми недостатъчни да погасят вземанията на вискателя, то размерът на този дълг винаги ще е различен и подлежи на установяване след всяко извършено разпределение. Без правно значение е как ще приключи производството по обжалването на първото разпределение (в конкретния случай жалбата срещу това разпределение е оставена без уважение с влязло в сила съдебно решение), но дори и да беше отменено от съда извършеното разпределение с Постановление от 08.10.2020 г., то и доколкото парите не са изплатени на вискателя, съдебният изпълнител ще издаде платежните нареждания за изплащане на съответните суми по отделните притезания в пълно и точно съответствие с решението на съда, а размерът на остатъчния дълг и с оглед извършените плащания ще бъде определен наново. Дори и да има надплащане, то съответните суми ще бъдат възстановени на длъжника, респ.длъжниците.

Невярно е и твърдението на жалбоподателя, че вземането на присъединения по право кредитор Столична община за данъци не е индивидуализирано по вид и размер. В постановлението си съдебният изпълнител изрично е посочил, че на втори ред включва сумата от 581,25 лв. дължими данъци върху недвижимия имот на СО, съгласно Удостоверение № 41081/08.06.2021 г. Това удостоверение се намира на л.1491, том IV от изпълнителното дело и от него се установява, че сумата от 581,25 лв. представлява данък недвижим имот, дължим за периода от 01.01.2021 г. до 03.06.2021 г. Видно е, че съдебният изпълнител правилно не е включил в привилегията на втори ред и посочените в удостоверението суми в размер на 1054 лв. и 2077 г., доколкото същите представляват такса битови отпадъци, която не се ползва с привилегията по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД.

Неоснователни са и останалите възражения на жалбоподателя.

Кредиторът има към длъжника няколко еднородни задължения и изпълнението очевидно не е достатъчно да погаси всичките, следователно погасяването следва да се извърши по реда на чл.76 от ЗЗД. В хипотезата на няколко еднородни задължения, когато изпълнението не е достатъчно да погаси всички, се погасява най-обременителното за длъжника задължение, а

при няколко еднакво обременителни задължения, се погасява най-старото, като при едновременно възникнали задължения същите се погасяват съразмерно.

В случая е налице хипотезата на едновременно възникнало задължение за главница, като същото е възникнало със сключването на договора за кредит на 14.02.2007 г. Трите изпълнителни листа не касаят различни задължения. Същите са издадени само за частично претендирани и присъдени от съда суми от едно общо задължение, произтичащо от договора за кредит, следователно сумите за частично присъдените главници следва да се погасяват съразмерно.

Следователно след изцяло погасяване на сумата от привилегията по ред 2 в размер на 581,25 лв. остава сума в размер на 3 250 418,75 лв., която е недостатъчна за погасяване на цялото задължение, поради което спазвайки реда на чл.76, ал.2 от ГПК и задължителните указания дадени с Тълкувателно решение № 3/2017 от 27.03.2019 г. съдебният изпълнител е започнал да погасява най-напред изтеклите законни лихви върху главниците и след тяхното погасяване е започнал съразмерно да погасява главниците по трите изпълнителни листа, доколкото както бе посочено по-горе става въпрос за частично присъдени главници от една общо дължима. Погасените изтекли законни лихви са конкретизирани изключително ясно и точно с посочване на техния размер, периодът за който са изтекли върху конкретен размер на непогасена главница по конкретен изпълнителен лист.

В производството по принудително изпълнение, длъжникът не може да се възползва от правото си по чл.76, ал.1 от ГПК. Тази хипотеза е приложима само при доброволно изпълнение.

Невярно е и твърдението на жалбоподателя, че съдебният изпълнител е зачел неправилно прихващане от страна на кредитора, каквото волеизявление не е имало към датата на извършване на разпределението, а е направено по-късно с молба изявление вх.№ 44606/21.06.2021 г.

Това възражение е невярно, доколкото вискателят, обявен за купувач на имота, както е в настоящия случай, не може да упражни правото си на прихващане по чл.461 от ГПК преди съдебният изпълнител да е изготвил разпределението. Поредността е друга. Първо съдебният изпълнител извършва разпределение по реда на чл. 460 ГПК, с което уточнява каква част

от вземането на вискателя-купувач ще бъде удовлетворена, съобразно реда на привилегиите или по съразмерност и едва тогава вискателят упражнява правото си на прихващане от дължимата срещу стойността на възложената му вещ сума такава част от вземането си, каквато му се пада по съразмерност (тази част вискателят не може да знае предварително, за това се извършва първо разпределението).

С оглед на горното съдебният изпълнител е извършил правилно разпределението и съобразно закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 ГПК, ако събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочитително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност. От това следва, че разпределението предпоставя няколко вискатели по същото изпълнителното производство и недостатъчност на сумата, постъпила от изпълнението, за цялостното удовлетворяване на всички вискатели. С постановлението за разпределение съдебният изпълнител определя кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им, като взема предвид разпоредбата на чл. 136 ЗЗД и особените закони, предвиждащи привилегировано удовлетворяване на известни притезания, и каква сума се полага за пълно или частично изплащане на всяко едно от тях. От сумата, подлежаща на разпределение, той следва да отдели необходимото за пълното удовлетворяване на притезанието, което е първо по реда на привилегиите и ако остане свободна сума, тя се отделя за притезанието, което е следващо по реда на привилегиите и така до изчерпване на всички привилегировани притезания. При недостатъчност на сумата, удовлетворяват се само първите по ред притезания, а другите привилегировани и хирографарни притезания остават изобщо неудовлетворени. Изготвеното разпределение се предявява от съдебния изпълнител на длъжника и на всички вискатели /първоначален и присъединени/ в канцеларията на съдебния изпълнител на определен ден, за който се призовават посочените лица, като целта е те да се запознаят със съдържанието на разпределението за да могат да обжалват, ако смятат, че то накърнява техните права. За разлика от отменения ГПК, по действащия вискателят няма правната възможност да поиска имотът да му бъде

възложен в изплащане на вземането. Той може де получи имота, предмет на публичната продан, ако участва като наддавач и предложи най-високата цена. Освен облекчението, предвидено в чл. 489, ал. 1 ГПК относно задатъка, ако бъде обявен за купувач, вискателят може срещу предложената от него цена, да направи прихващане с вземането си съгласно разпоредбата на чл. 461 ГПК, озаглавена "прихващане със суми по разпределението", от което следва, че прихващането е предпоставено от изготвено разпределение по чл. 460 ГПК, тъй като именно с разпределението се уточнява каква част от вземането на вискателя-купувач ще бъде удовлетворена, съобразно привилегиите или по съразмерност, за да упражни той правото си на прихващане по чл. 461 ГПК. Изцяло в този смисъл Решение № 74 от 23.06.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4150/2020 г., IV г. о., ГК.

Предвид гореизложеното жалбата на ипотекарния длъжник се явява неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното решение потвърдено.

Водим от горното, Апелативен съд - София, 8-ми граждански състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3447/28.11.2022 г., постановено по в.ч.гр.д. № 10729/2021 г. по описа на СГС, ЧЖ, IV състав, с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 48217/05.07.2021 г. на ипотекарния длъжник „Синема гид“ ЕООД срещу Постановление за разпределение от 18.06.2021 г. по изпълнително дело № 473/2019 г. по описа на ЧСИ М. Б. рег. № *** по регистъра на КЧСИ.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____